

Nr 45.

Av herrar Nilsson i Landeryd och Johanson i Huskvarna,
om utvidgning av Skillingaryds skjutfält.

Vid 1932 års riksdag begärde Kungl. Maj:t 20 000 kronor till utvidgning av Skillingaryds skjutfält. Då emellertid ett belopp av 100 000 kronor då fanns tillgängligt, meddelade riksdagen i skrivelse den 29 april 1932, att framställningen icke vunnit riksdagens bifall.

Enligt vad vi inhämtat, äro de 1932 tillgängliga 100 000 kronorna nu så gott som fullständigt förbrukade. Om icke ytterligare medel med det snaraste ställas till förfogande, komma allvarliga olägenheter att inträda.

Kungl. Maj:t har i innevarande års statsverksproposition icke upptagit något anslag för ändamålet, ehuru 50 000 kronor begärts av arméförvaltningen. Anledningen härtill är givetvis det svåra statsfinansiella läget.

För vår del hava vi kommit till den uppfattningen, att ett fortsatt markinköp vid Skillingaryd kan verkställas, utan att anslag behöver anvisas på riksstaten. Vi tro även, att det är en god kapitalplacering att just i dessa tider, då priserna äro låga, inköpa mark. Detta bör emellertid ske med anlitan av lämplig fond. I främsta rummet torde härvidlag kunna anlitas Lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål, där cirka 90 000 kronor för närvarande lära vara disponibla. Denna fond tillkom genom beslut av 1902 års riksdag. Till densamma inflyta de flesta köpeskillingar för försålda, lantförsvaret tillhörande fastigheter, och avsikten med fonden är just att den skall användas för nya markinköp, när dylika behöva ifrågakomma.

Olägenheterna av den nuvarande, alltför trånga omfattningen av Skillingaryds skjutfält äro dels av militär art, att icke alla skjutningar, som behövde äga rum, kunna verkställas, och dels — vilket icke är av mindre betydelse — att de skjutningar, som måste ske, i vissa fall visat sig innebära risker för den civila befolkningens liv, hälsa och egendom. Kostnaderna för ersättning åt markägare för nyttjanderätt under den tid skjutningar pågå torde heller icke vara så oväsentliga för kronan.

Om nu Lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål anlitas på sätt av oss föreslagits, så torde kunna vinnas en rätt god förräntning av det nedlagda kapitalet. Ett annat sätt är att medel försträckas ur Lantförsvarets fonderade arrendemedel, som för närvarande icke lära i full utsträckning tagas i anspråk för därmed avsedda ändamål.

För kronan gynnsamma anbud å markförvärv vid Skillingaryd föreligga från ett flertal personer, och nya dylika lära vara att förvänta, om medel

bliva tillgängliga, så att markägarna veta med sig, att de överhuvud ha någon utsikt att få sälja, om de inkomma med skäligen anbud.

En synnerligen ingående redogörelse för hela frågans läge finnes återgiven i arméförvaltningens riksdagspetita till innevarande års riksdag. Vi hava av utrymmesskäl ansett böra begränsa oss till det nu anförda.

Det torde kunna läggas i Kungl. Maj:ts hand att fatta beslut om de särskilda markförvärven, om ett lämpligt avvägt belopp ställes till Kungl. Maj:ts förfogande. För vår del hava vi funnit 75 000 kronor vara ett lämpligt belopp.

Under åberopande av vad vi anført få vi hemställa,

att riksdagen måtte ur antingen Lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål eller Lantförsvarets fonderade arrendemedel — eventuellt annan fond — ställa ett belopp av 75 000 kronor till Kungl. Maj:ts förfogande, att efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande användas till förvärf av mark för utvidgning av Skillingaryds skjutfält.

Stockholm den 17 januari 1933.

Bernhard Nilsson.

C. O. Johanson.